

JOSEP SOU

L'ESTANÇA

CAMINS EN LA PINTURA D'ANTONI MIRO

P O E S I A
EDICIONS DE LA GUERRA

JOSEP SOU (Alcoi, 1951)

Autor dels llibres: "*De Ciutat*" (Ed. Marfil, Alcoi, 1987), "*Pols de Fenedura*" (Arrayan Ediciones, Sevilla, 1988), "*Un peu a l'estimball*" (Arrayan Ediciones, Sevilla, 1989), "*Pais d'esfèrules*" (Ed. Marfil, Alcoi, 1991), i de la carpeta: "*Simfonia del sostremort*" (Alcoi, 1991).

Publica amb el compositor simfònic Javier Dàrias "*Prop a Vicmar*" per a piano i recitatiu, (Eines, 1985).

Escriu amb el poeta Jordi Botella l'assaig "*El temps d'un poble*" del cantautor Francesc Moisès, projecte discogràfic editat a València, 1986, per G.U.E.V. Antologat a "*Llampec d'Espurnes*", (Institut de Cultura Juan Gil-Albert, Alacant, 1991).

JOSEP SOU

L'ESTANÇA

Camins en la pintura d'Antoni Miró
(Obra 1960 - 1990)

IMATGE I POESÍA

P O E S I A
EDICIONS DE LA GUERRA

Dibuix coberta: Antoni Miró
Fotos: Paco Grau

© Josep Sou

© d'aquesta edició: Edicions de la Guerra
Apartat 7046 - 46080 València

I.S.B.N. 84-87734-11-1

Dipòsit legal A-748-1992

Fotocomposició i muntatge: Textografic - ALCOI
Imprimeix: Gràfiques El Cid, S.A. - ALCOI

PRÒLEG

Una imatge no val més que mil paraules a pesar del que diga molta gent. Tampoc una paraula per ella mateixa pot substituir l'impacte suggerent d'una imatge. Són dos mons diferents que conviuen i que en trobar-se en un moment determinat originen poesia.

Aquest encontre entre la imatge i la paraula algunes voltes és fruit de l'atzar, de la innocència o de la pulsio elèctrica que naix de mirar el món i el cor dels hòmens. Altres voltes, en canvi, aquest encontre el forcem amb el mateix desig dels primitius quan descobriren la relació de sentit que podia arrecerar-se sota un soroll cada volta que es designava una cosa.

D'aquests dos encontres, l'un innocent i l'altre necessari, naix la poesia de Josep Sou en el llibre "*L'estança*". Acarant-se a trenta anys de la pintura d'Antoni Miró, expressa en paraules les seues imatges i, lluny de ser un simple escoliasta, entaula un diàleg en el què la veu del poema, amb entitat pròpia, estableix uns vincles invisibles amb les teles d'Antoni Miró. D'una manera semblant a com, segons Octavio Paz, els Nou Fadrins llancen projectils de desig des de la part inferior del Gran Vidre de Marcel Duchamp envers la Núvia que els convida. Metàfora de la lluita de l'art per encontrar el sentit. Metàfora de l'home modern per a, després de recompondre els fragments de què està fet, trobar la seua imatge. Metàfora de les metàfores. Aquest propòsit de Josep Sou no hagués estat possible sense el coneixement d'una disciplina com la poesia visual en la què ja ha donat bona prova dels seus mèrits en llibres com "*País d'esfèrules*", "*Pols de fenedura*" o "*Un peu a l'estimball*". Aquest bagatge li permetrà matar dos pardals

d'un sol tret: posar paraules a la imatge sense que per això pugui produir-se cap subordinació d'un món estètic a l'altre.

"*L'estança*" és un llibre construït sobre els mateixos interrogants que conformen l'obra d'Antoni Miró. Una dialèctica que oscil·la entre una recança profunda —producte d'una absència que hom no sap si atribuir-la als devessalls de la història, amb totes les seues misèries o la malenconia més íntima—, i una denúncia en veu alta que es rebrega contra tota mena d'arbitrarietat.

Enmig d'aquets pols fluctuen els trenta anys de l'obra d'Antoni Miró i "*L'estança*" de Josep Sou. Com una dansa de les contradiccions, la lírica de Josep Sou establirà un diàleg entre un passat idíl·lic i un present tens on l'individu no té elecció, sentint-se condemnat —a mercè d'unes forces fosques que el converteixen en víctima del seu propi desencís—. Aquesta mateixa lluita interna caracteritzarà les tres dècades de la pintura d'Antoni Miró, optant primer per una estètica que denunciarà injustícies de tot tipus, social o nacionals, pintant després a partir d'un "esguard intencionat sobre la història de l'art", gràcies al qual cada quadre actua com un palimpsest on podem destriar múltiples significats.

De tot el seguit de dialèctiques (imatge i paraula, desig i realitat, vida i sentit, atzar i arbitri, història i silenci...) que conformen les obres de Josep Sou i d'Antoni Miró, ambdós se'n sortiran gràcies a la ironia i a l'art. La primera els ajudarà a empassar-se les pàgines més tristes de la història —la seua i la dels altres— amb la distància suficient com per no allunyar-se massa del món ni apropar-se tant que al capdavant no es distingeixca res. L'art, en canvi serà l'espill on no es buscarà la realitat, un mateix en si, sinó allò que hi ha darrere —quin país de les meravelles s'arrecera sota una bella aparença, quin paradís ens ha estat arravatat, quin "altre" haguérem pogut ser...

Jordi Botella

A l'amic Antoni Miró

"Donem-nos les mans i desxifrem els signes!"

J.V. Foix

El bevedor 1960
Pintura 82 x 60. Fragment.
Col.lecció particular.

El sol s'esmuny
Lentament dins la foscuria...
i el darrer raig
encara roig pàl·lid
sura damunt els vidres encalmats
del capvespre.

(quina manotada no faria malbé
la delicada flor de l'espelma) Ai, las !!!

Un registre s'ajup inquiet
Com un dardell destria el camí
A l'encontre del frec definitiu...
Després el curt viatge.

(quan el sotrac viu intens
en la pell de l'alzina argentada)

A les discretes línies del finíssim horitzó
Hi dansa una lleu guspira
de saviesa química
Mentre la fretura de les il·lusions resta immòbil
Per la dura força d'un solc infinit.

(desoris que són un repte
i la màgia canta —ben subtil—
la pugna del temps)

El reialme
un mínim espai
On creix la tristesa
Per sobre la idea desmaiada d'un auguri
incert.

Crid, dijuni forçós 1966
Pintura 105 x 100
Sèrie: La Fam
Col·lecció particular

Assabentat del tremp antic
Avui conhort no em resta!

Vessa la carcassa imaginària a l'abim
I fuets esgaldinys
Anuncien la presència (que ofen)

no sols el dubte
ni la claredat
o bé l'escambell

Clarament la sensibilitat
També els turments

INSTRUMENTS
INSTRUMENTS
INSTRUMENTS

Per a la MENT
(ja DEMENT)

Vietnam 1972
Pintura 140 x 100, Fragment.
Serie: Vietnam.
Col·lecció: Juana Ginzo, Madrid.

Un resum
La toixesa de fondre's
A mans del tret assassí.
L'escombra fiançarà el flabell
D'aixoplucs circumstancials
Pel desig de marcir
L'aire més pur als rierols de maig.

Quina maldestra signatura
Pal·liarà el setge inclement
A la necessitat de viure?
 Ai viure!
 I riure!
Dintre d'un fidel embolcall
 VIURE PER RIURE!!!

Gest de fam 1972
Pintura 100 x 100
Sèrie: Amèrica negra
Col.lecció particular

Tots dos al mosaic
On l'aparença sotja l'espasa
Els ulls clucs o ben closos
Per doldre's endins la carn

S'ha inspirat dels pesars
Del greuge constant
De la desesperada escassedat
la tirania.

En són de llunyans el temps
I les nafres,
En són d'apropats els clams...

La Nimfa esclata son cau
Quan surt del diamant.
Amanirà el vent suprem
D'aliments sens final
La inexhaurible taula del combat.

*Futur negre 1972
Pintura 80 x 80
Sèrie: Amèrica negra.
Col.lecció particular.*

No hi ha resposta tangible als teus ulls.

ETS	volum i pena anhel incerta gaubança
-----	---

ETS, però, certament	volum i pena bella bell anhel bella incerta gaubança
----------------------	--

ETS, damunt de tot	PRECIOSA APRECIADA MALENCONIA infinita (una sort de llum per al camí solcat d'albers mullats de sol)
--------------------	--

ETS, a la fi	(inspiració d'un delitós amor flagel.lat pel foll estel de la nit.)
--------------	--

ETS...

No hi ha resposta tangible als teus ulls.

Record viu 1973-74

Pintura 150 x 150

Sèrie: El Dòlar-Xile

Museu de la Solidaritat S. Allende, Santiago de Xile.

LLENGUATGE

Que habites el còdex dels primers dies
Dolçament instal·lat als llavis de la tardor
Conscient i remot
Del temperi al bosc punyent:

S'estrien veus immaterials.
Triomfen els paradigmes.
Emergeix la veritat dins la raó.

El discurs de les indignitats travessant la història
Es la festa de les rancúnies
A lloms de columnes de marbre
TEMPLE! LITÚRGIA!

I el silenci es fa silenci
I la pluja es fa silenci
I la llum es fa silenci
I tot es fa silenci
SILENCI de la vida mai no en calma...

La gran massacre subvencionada, 1974
Pintura 150 x 100. Fragment.
Sèrie: El Dòlar-Xile.
Col·lecció particular.

Somnia defugir infant
(esdevenir boira d'ocells
al blau puríssim del cel.)

Un mar de forment
S'aixeca al davant dels mantells
Parats per al galeig i la folgança

MÚSICA
QUIMERA
AFANY

(un còmode matalàs de la nuesa)

Altrament corrompuda i miserable
(l'almoïna a les natges)
Calcigarà l'absurditat en la tenebra
Quan diposite el fàcil cos de la corda
A la solitud de la travessia.

Sou i soldat 1974-75

Pintura 150 x 150

Sèrie: El Dòlar.

Col·lecció: Galeria Punto, València.

Consumida almoina encimbellada
Plovent almoines
Per sobre la xamberga metàl·lica
I el cap del condemnat.

Surt el foc de si mateix
Avança la mort un cop...
un pas
un pas endavant.

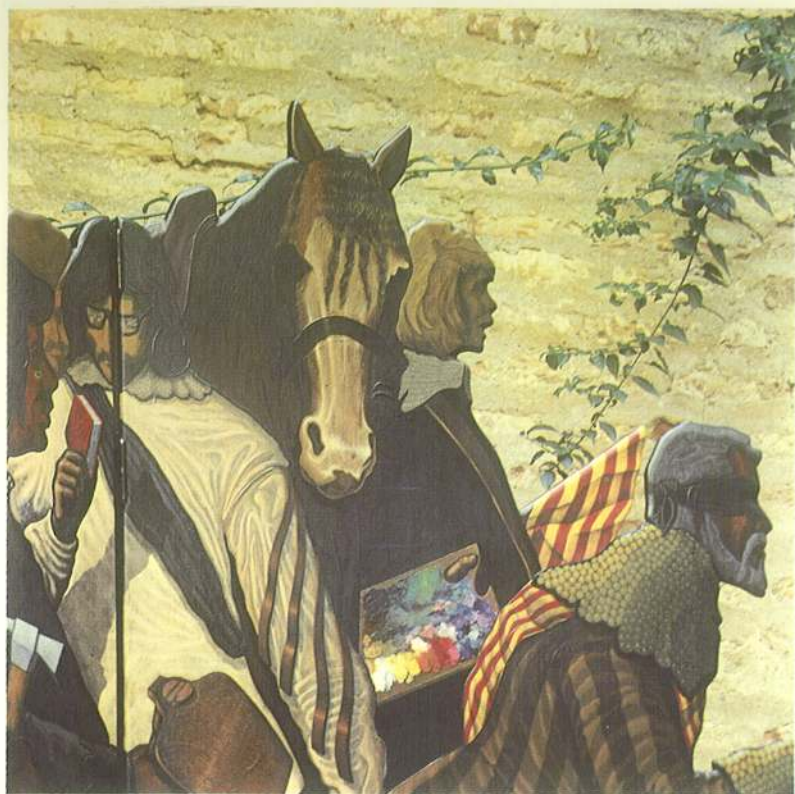
Fusell creuant la imatge contristada
Vans oberts de l'ambigüitat...
un pas
un pas endavant.

(solament als cims de la ficció
hi resta present
la lleu espurna il·luminada
de l'hora foscant.)

Llances Imperials, 1976-77
(Pintura Objecte, 250 x 850)
Sèrie: El Dòlar - Les llances.
Col.lecció particular.

(Un quadre que és la vida. Tan sols la nostra vida. Un quadre.)

Les tubes reclamen un temps amb ramatge punxegut
Llances i més llances
Cavalcant des del futur per enllestir
Demà prenyat d'angoixes.
Hi som tots mesclats al voltant
Fugidors de podridura
Solquen veus en la penombra
Gorja comuna i comú alè

I de nosaltres:
El llibre
El pinzell
La flama
La vida
La música
La ploma
El garbell
La falç
La síntesi
(A la fi)

Trepitja l'herbei un forçut
Cavall esberlat a l'anca
Puixança
Violència

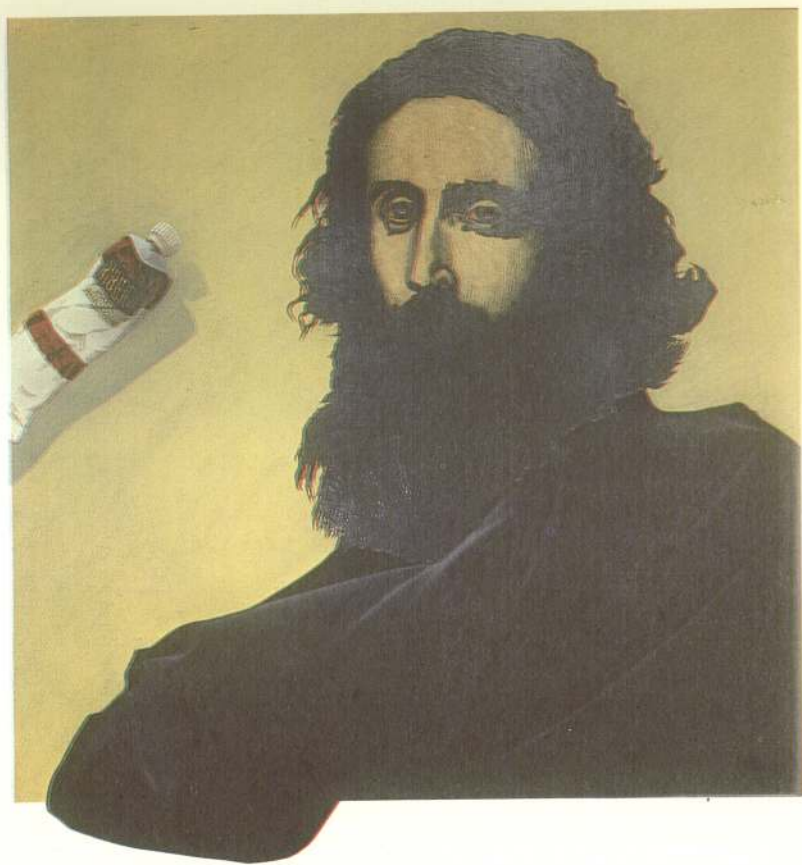
Cadena ampla
Llarga cadena
 ens
CONDEMNA

La joia pels guanyys
Al calix sense tempesta
Ala ampla de barret
Espasa noble i treballada
Somris de botxí amarg
Vermellor de nafres
 a
l'ànima.

Meus amics i criats
Parant la mà
Al dematí de tot l'any
Altres calces
Altrament la vida ens duu
 bojos
 rojos
 bojos
 rojos
I daurats
Una vertadera estima al cor.

Recollim ensems un mal tracte
Una mala idea
De destinació malfadada
Malparida i dies i més dies
I
Dies
I
Més
Dies
I...

AL MIRALL DE LA TERRA NUA
- SILENCI DE POLS -

Sant Pau Fumata 1981-82
Pintura-Objecte 80 x 80
Sèrie: Pinteu pintura.
Col.lecció particular.

De vellut negre la clàmide de negre vellut:
Per a la BIOGRAFIA un vereda
un senderol
O mil distintes vies
a l'èxode

De vellut negre la clàmide de negre vellut:
Celebracions irrepetibles
flairança de santedat
Valent de causes sublims
una fumarel·la al turíbul.

De vellut negre la clàmide de negre vellut:
La mirada insurgent
perduda en la distància
Colpidora existència segrestant
el calze carmesí... la intimitat.

Pam contra la cultura, 1982-85
Pintura 100 x 100
Sèrie: Pinteu pintura.
Col·lecció: Moortemans, Brussel·les (Bèlgica)

Hem descobert les pàgines del còmic

Una a una fullejades

A les confidents arestes del celler.

Els trets ens han agradat sempre

Per veure caure el roí.

L'eterna cançó que ve d'enllà

Encuriosides versemblances s'accentuen

A la lluïssor dels mèrits.

Sempre el mateix i alhora

Satisfet cistell de renúncies

Per a la por

PER A LA POR...

Els símbols hi són l'espòrtula

La barreja incontinència

Per abreujar la pressura

I retre-li somris a la ironia.

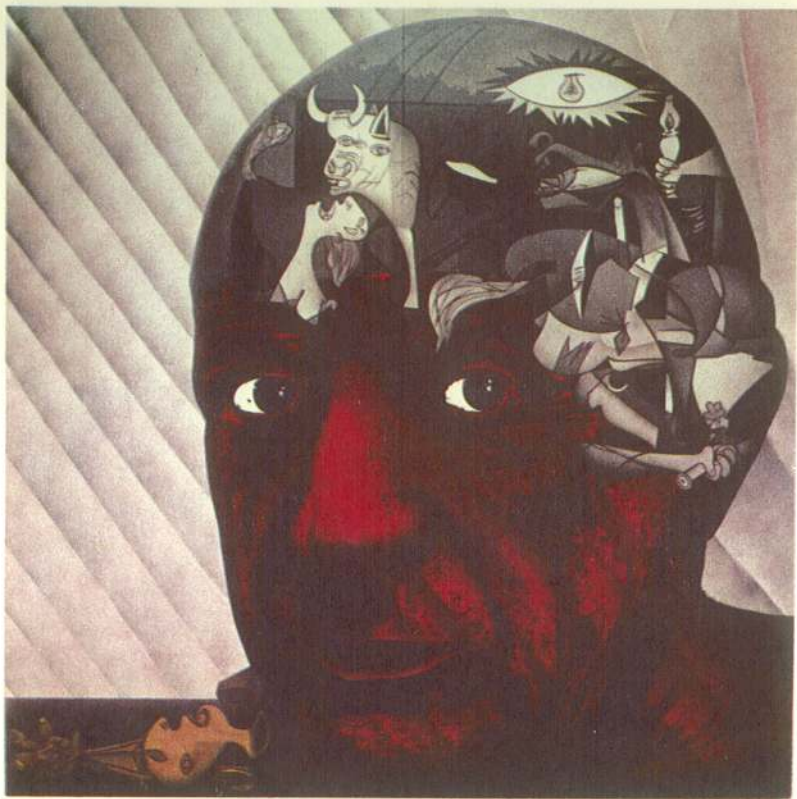
Retrat equestre, 1982-84. Pintura 200 x 200. Fragment. Col. particular

No necessites el vent
Llebeig Ponent o Gregal
Trepitges la tela al GALOP!!!

N'és de mentidera la vida!
El quadre et fa justícia
I t'engega feral a l'hipòdrom
Tot vinclat a l'artifici.

BENEVOLENÇA
COMPLAENÇA...
PACIÈNCIA!!!

Seràs el primer a la cursa
Si no et manca la benzina
No passes afany pel guany
I el llorer un AS de bastons.

Gora Euskadi, Visca Picasso, 1985

Pintura 200 x 200, díptic.

Sèrie: Pinteu pintura.

Col.lecció: "Lienzos Levante", Muro.

Han cinglat el maligne màquines tretes de la por
Capbussades filosofies a l'íntim escrúpol
D'ésser home vivent.

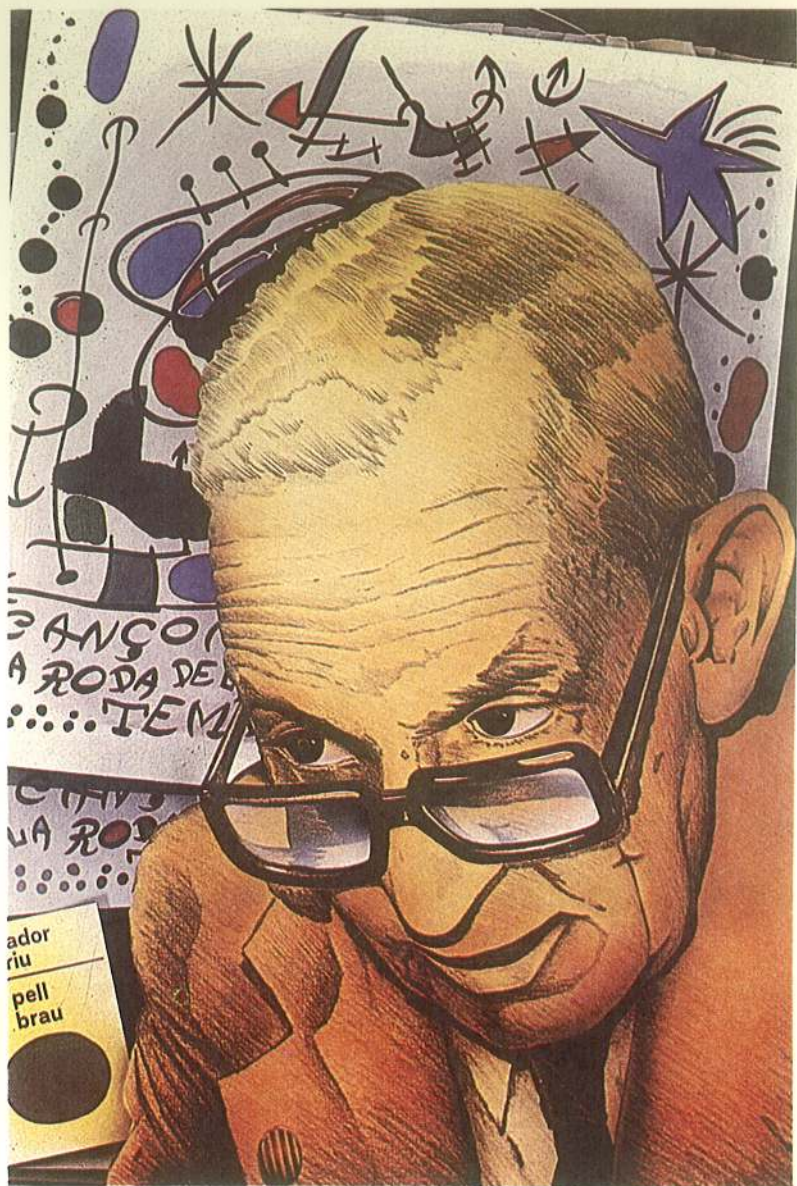
Quan definíem a la llibreta de l'escola uns renglons ben drets
Indiferentes troballes n'eren concebudes
Pels mestres darrera el garbell

I així s'il.luminaven propòsits
A les carenes autumnals
Uns fills del misteri
Altres qui sap ara on restaran...

La grisor trastomba la mirada per enlairar amables paranys
Una resolta misèria que s'ensuma devers l'estigma zenital

AMOR

PER A PAU LA PAU!!!

Retrat d'Espriu 1987. Pintura 98 x 68. Sèrie: Pinteu pintura. Col·lecció particular.

Homes per a la terra
Homes per a cantar la terra:
 (Ara digueu: "La ginesta floreix,
 arreu el camp hi ha vermell de roselles.
 Amb nova falç comencem a segar
 el blat madur i, amb ell, les males herbes.")

Nodridora veritat de la saviesa
Que canta... que canta:
 (... Car sóc també molt covard i salvatge
 i estimo a més amb un
 desesperat dolor
 aquesta meva pobra,
 bruta, trista, dissortada pàtria.)

Sempre has viscut encarat al mirall
Fent suau el desert
Mentre jo gaudia les notícies
Dels antics llibres al prestatge.

I les mans t'han fos amb Miró. MIRÓ...
I el rellotge "La Roda del temps"
No gaire establert
Del solc de les melodies.

Retrat d'un poble, 1987. Pintura 98 x 68. Col·lecció J. Martínez, València.

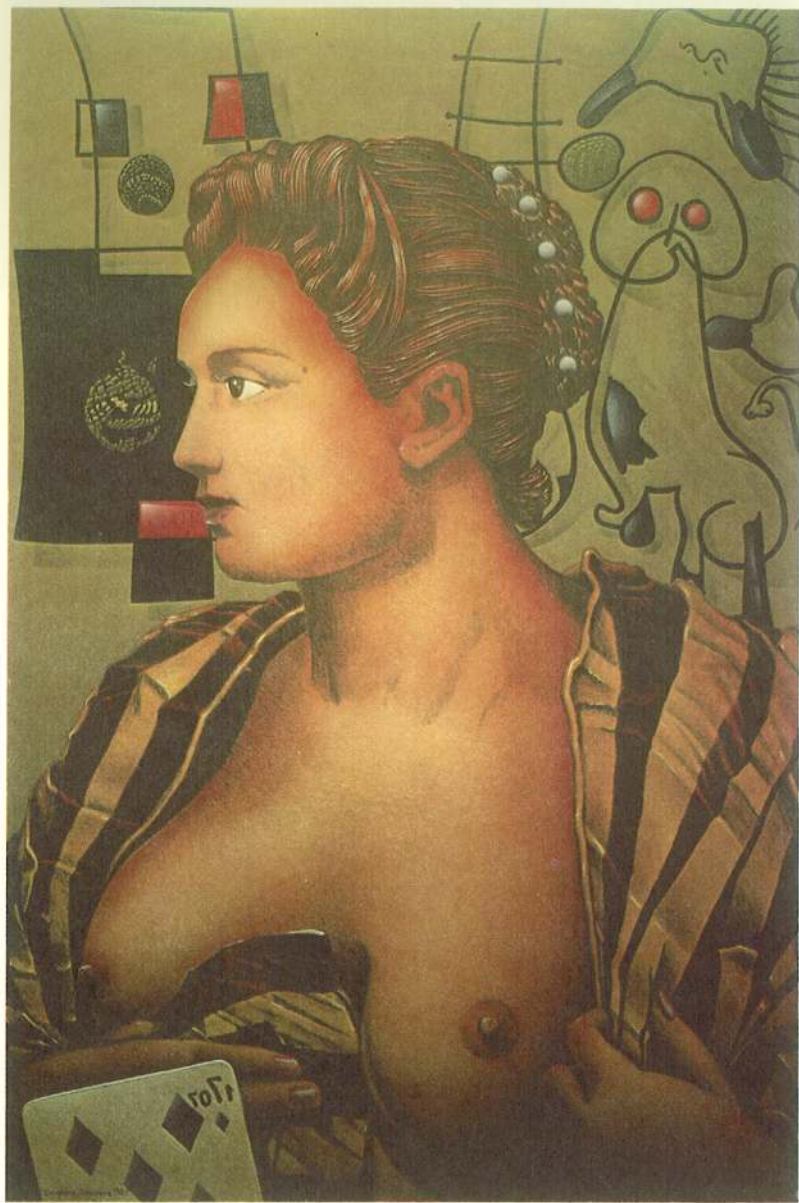
Al més ampli indret de l'estança
Una sentor regalada, neta i sensual
Ens feia mudar la vergonya
Tossudament cridanera de sondrolls

Una	dos	tres
Una	dos	tres

QUATRE!!!

Duchamp un sortilegi
Feli Felç
Acurada meravella i fonament

El nus és la falla i també el capritx
D'aquells qui miren per la finestra
Arrossegant la vehemència del dubte.

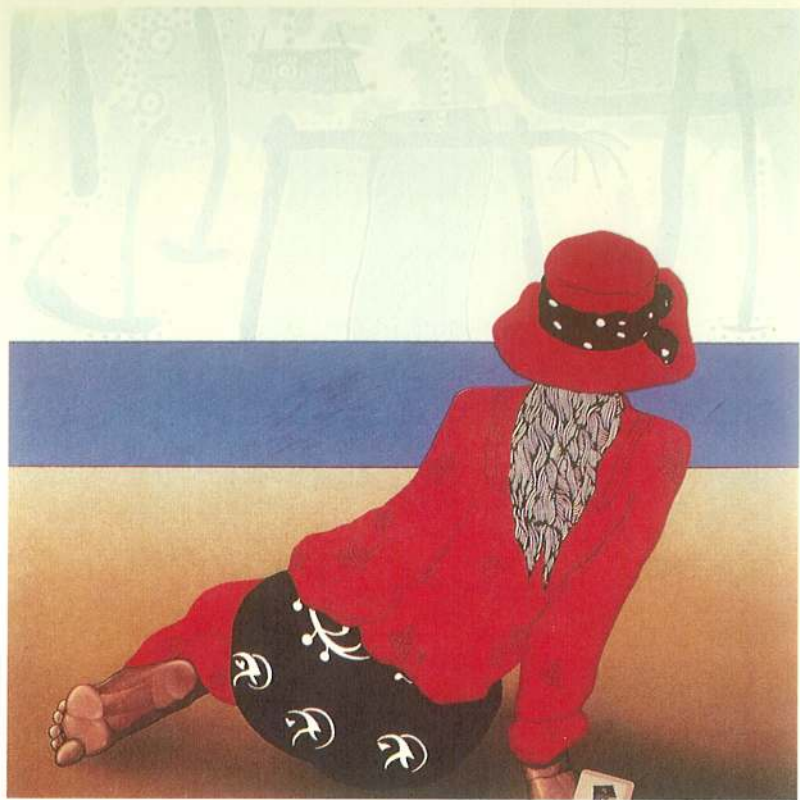

Senyora Senyera, 1987. Pintura 98 x 68. Serie: Pintura i pintura. Col·lecció particular.

Dues fonts
De la llet calenta als llavis
A la gorja l'escalfor dels mugrons
Dues precioses fonts

Aixovars hi haurà per abellir
el cos enfebrit... gens amarg.
Mentre el plany acarona els cristalls
Com la rosada serpenteja al fullam
Del desmai a la vora del llac

Dues fonts ben plenes
Lliures al través de l'escletlla
Amanits teixits que les mostren
Ambiciosos turons freds de la neu...

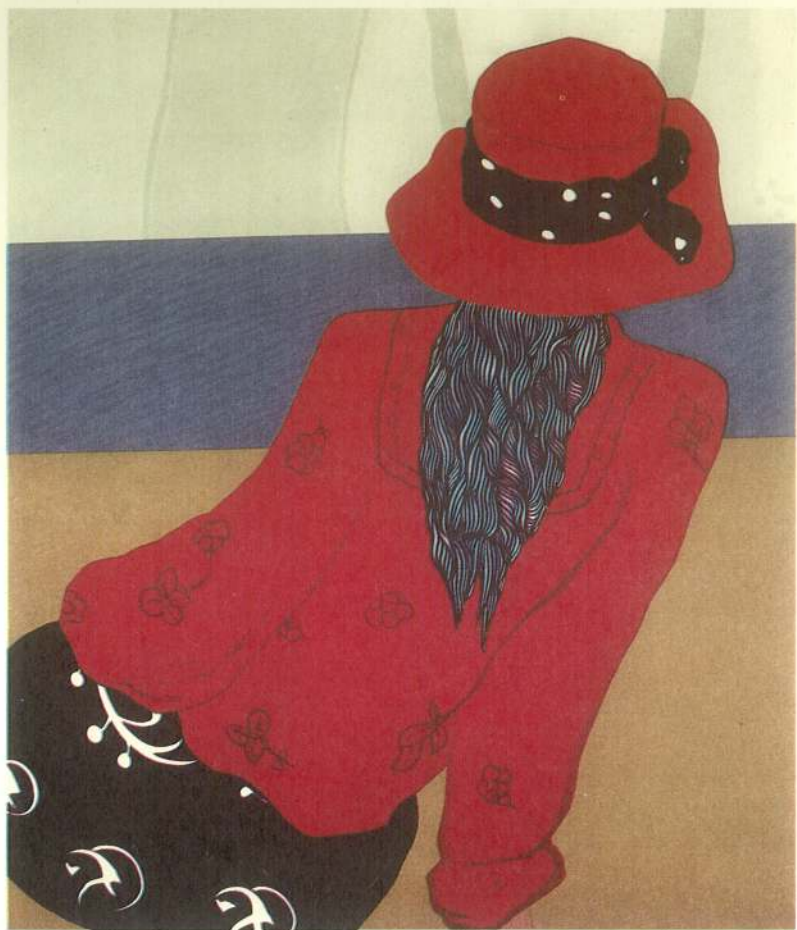
Mediterrània 1988
Pintura 200 x 200
Sèrie: Pinteu pintura
Col·lecció: S. Bofill. Barcelona

Diligent sageta que cerca el confí
Per alliberar de l'oblit les celebrades propostes
De la dissort i l'eufemisme.

He caminat distret
Moltes hores somniades
Una gràcia
De confondre'm dins la mar blava.

I la jornada ha estat un costum
De frases, lectures i converses
Les pedres rodolant sorolloses
En la remor de l'ALMADRAVA.
Quasi ressegüem l'escuma, l'aire i el baf
Que envoltava els nostres cossos
En la nit
Des de l'asfalt i la muntanya.

(asseguda
una infinita distància
conreada darrera llarguíssimes estones
d'estimar la MEDITERRÀNIA)

M. Jota 1990

Litografia 59'5 x 47'5

Sèrie: Pinteu pintura.

Edita: Vicent Graphic Center, València.

I

El nacre
Un joiell d'escumes
Vora de la platja.

II

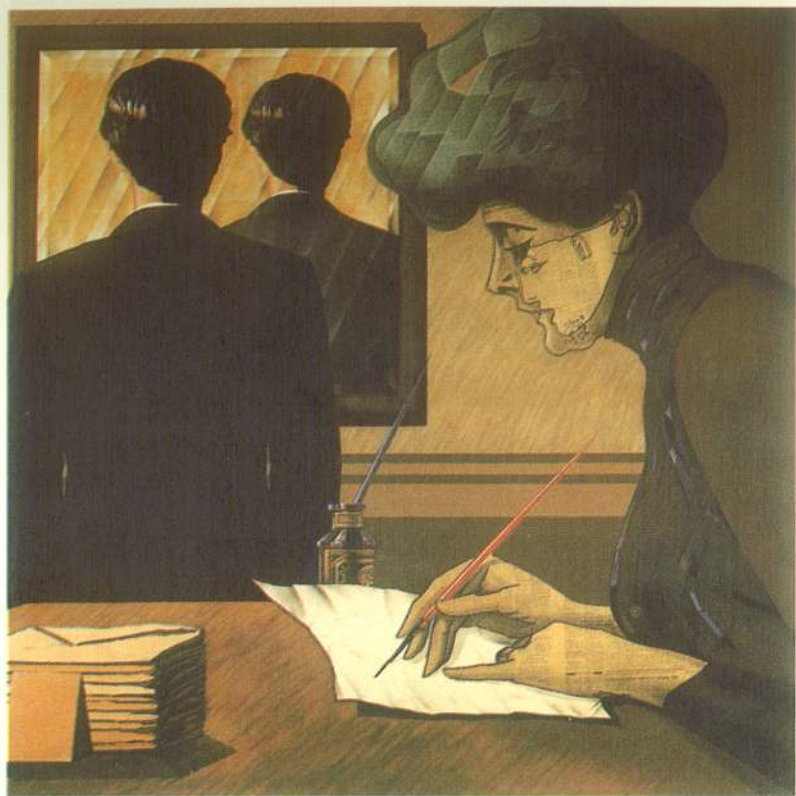
La gavina creua
Tan fecunda
La gràcia de les ones.

III

Una cançó
Dins l'aigua
Quan besa la grava.

IV

Conreus de la mar:
La brisa
Una subtil carfícia.

Home d'esquena 1988

Pintura 200 x 200

Sèrie: Pinteu pintura.

Col·lecció: Clínica Pascual-Leone. València.

ESTIMATS:

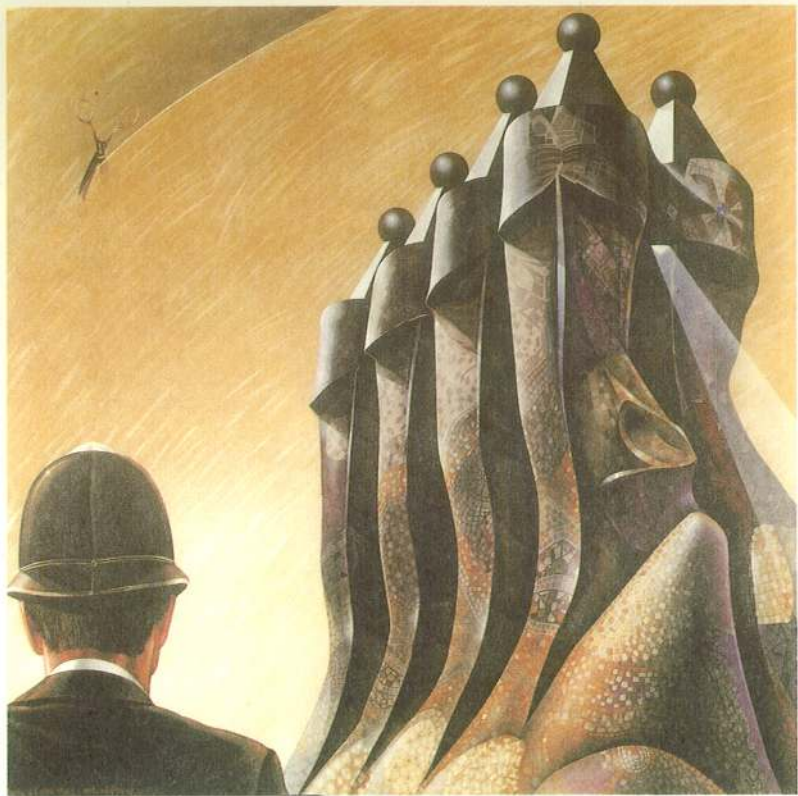
Quantes vegades he allotjat la més greu de les necessitats a l'hora d'anunciar-vos el que ha estat per a mi aquest silenci.

Sí, aquest dissoldre's, lentament, les hores i els dies dins la tèbia tassa del dolç café. El paper (amanides fulles al meu abast) no ha mostrat cap paraula, cap lleu intenció de l'esperit, però.

No obstant, malgrat la inútil desesperança d'enfilar l'assecada sang de la ploma, hauré de trobar, al calaix la mínima bonior que m'inspire. O bé el codi que minve l'entrellat...

El sigil serà un bon argument. Per a vosaltres la tendresa i l'estimació.

Fins aviat!

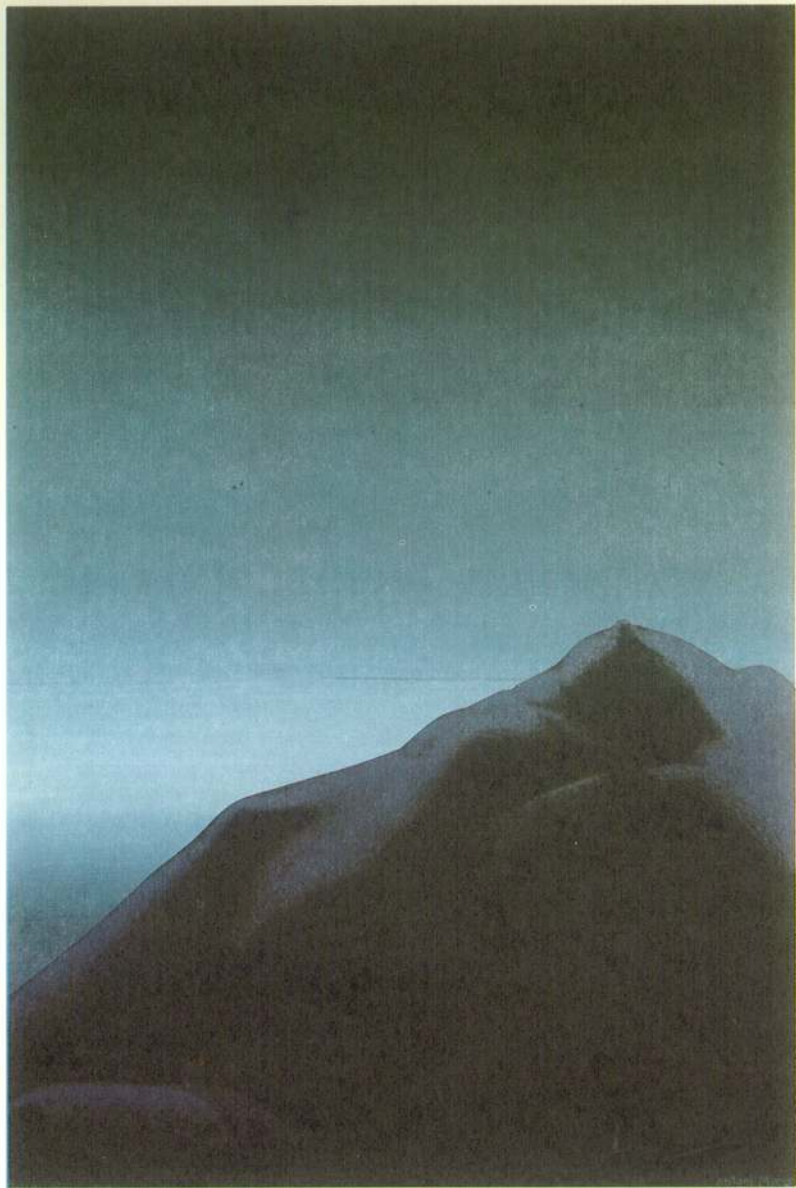

Vigilants a l'alba 1989
Pintura 100 x 100
Sèrie: Pinteu pintura.
Col.lecció particular.

Se'n surten ensems
—la cimera i la bellesa—
Mentre s'hi mira la llum
Als vidres d'un preciós calidoscopi.
Les grans onades de la lleu tramuntana
Acaricien la fenella penetrada
Fins el caliu on s'ameren les cendres.

—Una força emergent
l'idioma
dins la turgència
del foc en foragitar la flama—

El conreu no menysprea la virginitat
D'aquell refugi d'estimades clarors
D'aquella boira encesa
Per damunt la fragilitat i l'enyor
i l'enyor
de l'antiga casa...

Body Blue 1990. Pintura 98 x 68. Sèrie: Pinteu pintura. Col·lecció P. Barrachina. Alcoi.

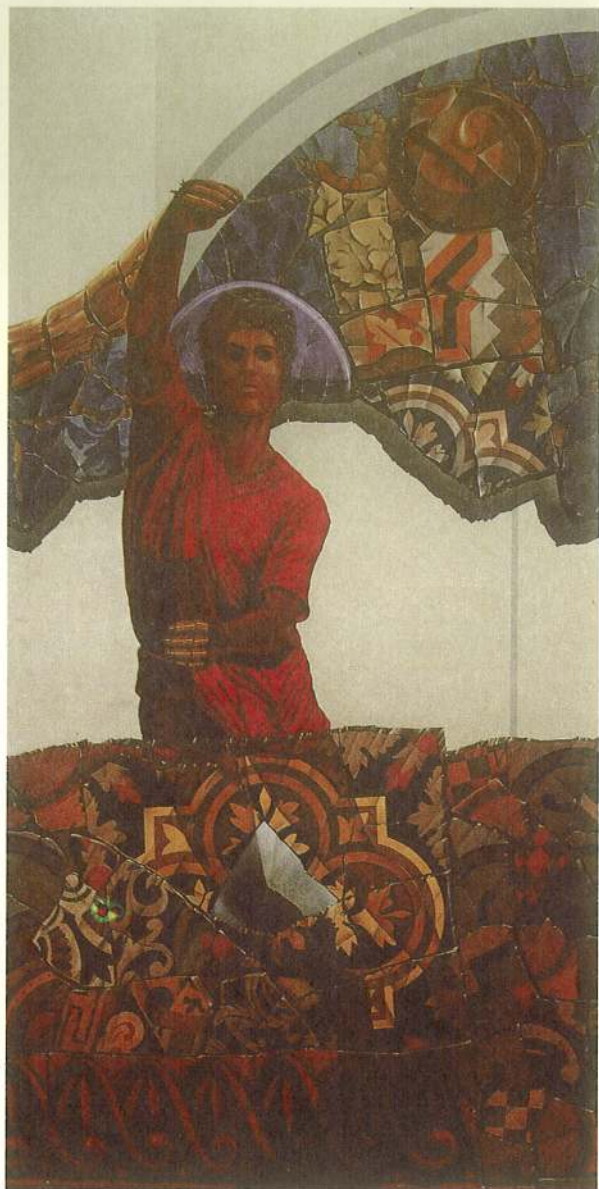
Llisca
 ben
 gentil
 la
 fosca
Plàcidament damunt la càlida pell tan blava.

La
 llengua
 nocturnal
Resseguint el darrer plec del cos nu
Mulla d'ungüents abundants l'esglai
I s'atansa fins la proferta dels sentits.

Davalla
 la
 mà
Albira arraulir-se dintre les dunes
Reblertes de l'ànima tèbia
Infinitament ardenta quan vessa el límit.

La
 lluna
 emplena
 l'enfony
I solquen l'èter glaçat
Mil distintes suavitats amoroses.

Joc Prohibit: 1989-90
Pintura 200 x 100. Frag.
Sèrie: Pinteu pintura.
Col.lecció particular.

Des de l'ànima del temps
On la solitud crida la sentida cançó
De l'oblit i la recança
Creix el so tan poderós
De l'arc perculint les cordes del zèfir.

I les mans

Sadollades d'una fornícula indigent
Quan s'enlairen d'ardentia vers el cim
De la muntanya clàssica.

I els carrats

D'un refinat color de meravella
Es perfilen conformats
Dins la columna de marbre antic.

Des de l'ànima del temps
S'allibera la força estricta que resum
La voluntat de fer guanys d'avançada fermesa
A la capsa on dormen les penyores
Un son d'intel·ligències benestants.

Picasso Blau 1990
Pintura 50 x 50
Sèrie: Pinteu pintura.
Col.lecció. Joan Tudela, Alcoi.

Sota l'ombra

un somni
l'astúcia
la veritat nua.

Sota el silenci

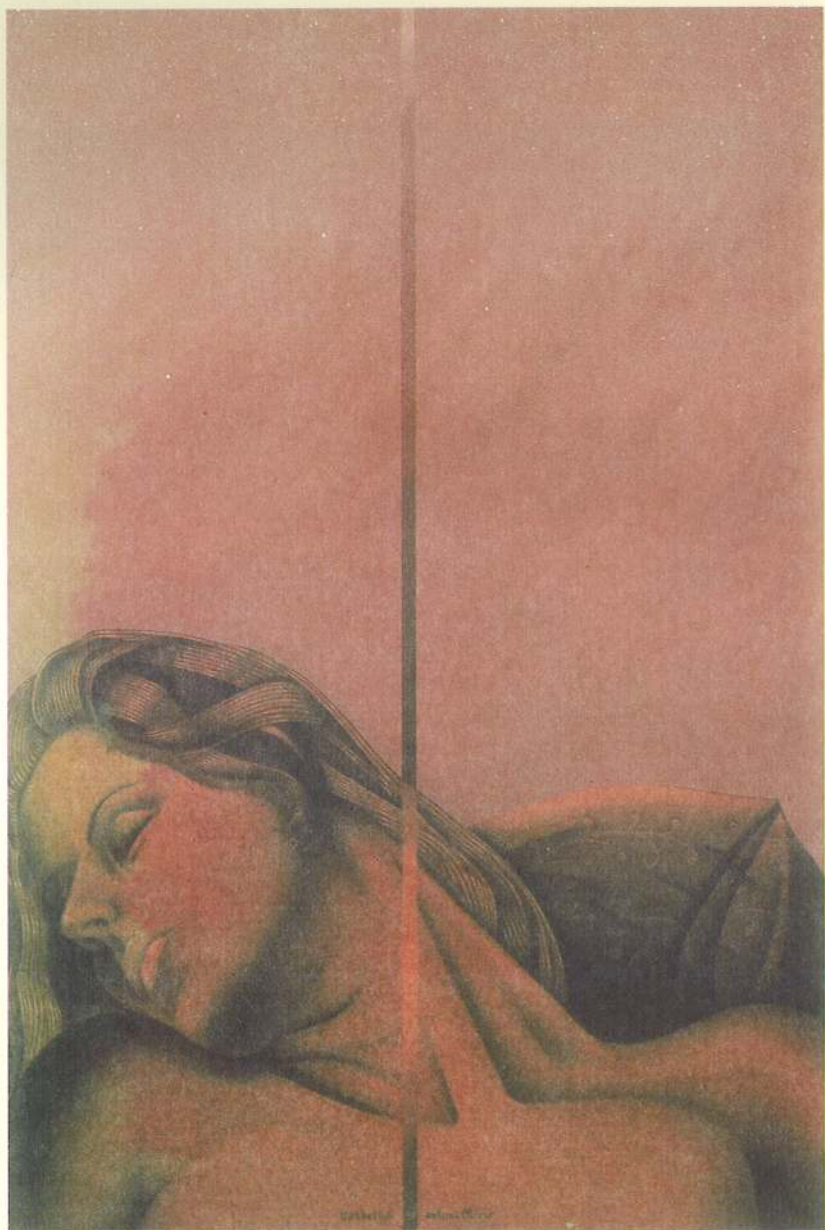
l'heura
un desig
el vaixell daurat.

Sota l'espluga

la mirada
un déu
la darrera glassa.

Sota l'aigua

el mirall
una flor
la idea regressada.

Galáctica 1990. Pintura 98 x 68. Sèrie: Pinteu pintura. Col·lecció: R. Barrachina. Alcoi.

Els núvols vermells de la tarda dins l'aire
Diàfans els cossos darrera el brancatge
I el riu que s'aplega —constant— cap a la platja
Deserta de turistes i porucs piuladors.

És una inquietant i flonja quietud aquesta.
Ni el menyspreu de les coses accidioses ens manca
A l'hora de satisfer el bes de l'ansietat
Confús en milers de mandrosos grans d'arena
Dibuixant les ombres iridescents del teu gros llavi.

I l'autumne ens relleva el sol salvatge
Del migdia contra les blanques pedres.
I l'hivern, que és la memòria,
Refreda el moll matalàs
Del gesp sota la rosada clara
Tot perfumat pel negre quitrà.

EL SOPALMO...

LA CASA

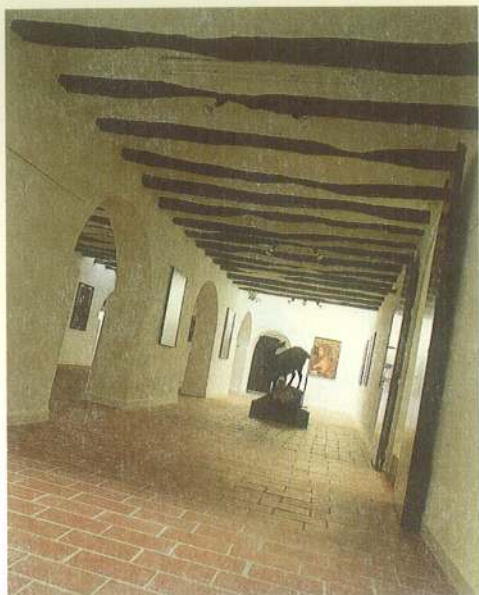
LA CASA

LA CASA

LA CASA...

Poemes escrits
entre 1987 i 1991
basats amb una
tria d'obres
d'Antoni Miró
realitzades al llarg
dels darrers
trenta anys.

ÍNDEX

Pròleg.....	5
Dedicatòria.....	7
J.V. Foix.....	9
El Bevedor 1960.....	10
Crid, dijuni forçós 1966.....	12
Vietnam 1972.....	14
Gest de fam 1972.....	16
Futur negre 1972.....	18
Record viu 1973-74.....	20
La gran massacre subvencionada 1974.....	22
Sou i soldat 1974-75.....	24
Llances imperials 1976-77.....	26
Sant Pau fumata 1981-82.....	30
Pam contra la cultura 1982-85.....	32
Retrat eqüestre 1982-84.....	34
Gora Euskadi, visca Picasso 1985.....	36
Retrat d'Espriu 1987.....	38
Retrat d'un poble 1987.....	40
Senyora senyera 1987.....	42
Mediterrània 1988.....	44
Al.lota 1990.....	46
Home d'esquena 1988.....	48
Vigilants a l'alba 1989.....	50
Body blue 1990.....	52
Joc prohibit 1989-90.....	54
Picasso blau 1990.....	56
Galàctica 1990.....	58
Mas Sopalmo.....	61
Justificació.....	70

D'aquesta edició de L'ESTANÇA
s'han imprés 1.000 exemplars
sobre paper registre.

Alcoi, hivern
del 1992

COL·LECCIÓ POESIA

1. JOSEP BONET. *Getsemani*
2. AA. VV. *Trenta al cercle vers Antoni Miró*
3. PERE BESSO. *Les llimes de la vosgiana*
4. WENCES VENTURA. *Sensòrium*
5. JOAN BROSSA. *Ventall de poemes urbans*
6. VICENT BERENGUER. *La terra interior*
7. MARC GRANELL. *Tria personal (1976-1989)*
8. JOSEP MARIA RIBELLES. *La mort als llavis*
9. FRANCESC CALAFAT. *Camp de mines*
(*Poesia catalana del País Valencià 1980-1990*)
10. MANUEL GARCIA I GRAU. *Quadern d'estances*
11. TONI VIZCARRO BOIX. *Breu simfonia per a ella*
12. VICENT ANDRES ESTELLES. *Estat d'excepció*
13. JOAN NAVARRO. *Tria personal (1973-1987)*
14. G. M. HOPKINS. *El naufragi del Deutschland*
Versió d'Isidre Martínez Marzo
15. JOSEP SOU. *L'estança (Camins en la pintura d'Antoni Miró)*

COL·LECCIÓ MÓN D'ART

1. *Món d'Antoni Miró*
ISABEL-CLARA SIMO & FAUST OLZINA
2. *Món de Nestor Basterretxea*
NESTOR BASTERRETXEIA & BIXEN ITURRIA
3. *Món d'Arcadi Blasco-Elements*
MARIUS BEVIA & FAUST OLZINA

COL·LECCIÓ LLIBRES DEL COCODRIL

1. *Cocodrill Cocollibre*
JORDI GARCIA VILAR & FELIP BALDO
(Versions en castellà i basc)

ISBN 84-87734-11-1

9 788487 734113